

DETEKTIV SEDLINA - 10.

Neděle, 19 duben 2020

Markéta Brožánová byla rudě vzteky. "Ten zmrdr zraněný ubožákův hovořel, do očí se jí draly slzy v touto zradou vypálené, zaopálená hnusem, jen si to vybavila. Oliver Pecka by jí rádo nějak utáhl. "Nejraději bych ho vykastrovala." Oliver to nechal bez poznámky. Nabídl jí, že se mohou jít někam posadit, jestli chce, že se má s jeho vyprávěním "že jí rádo vyslechne. A že by se rádo dozvěděl o tom Petráškově."

"To je taky taková hovado, uniklo jí."

Posedli u kávovaru

asi dvě hodiny. Vyprávěla mu o všem možném "jak jí nikdo nerozuměl, jak se jí nedá ve vztazích, jak jí Petrášek říkal. Ne, Krnáčkovou neznala. Láďa, jak jsou na baterky její rodina se sestrou se tak nestěží."

Navíc jí zkrachoval další vztah. Tentokrát nebyla nevěrná, ona "ale pro změnu on."

Nabídně

Oliverovi, že by se mohl ještě stavit u ní. Váží si, že po něm hřívá okem. Snažila se.

Řekla si, že je to hovadina "že už má páteční rozum. Ale něco v něm bylo silnější a všechny morální apely to přehlídlo."

Doprovodil ji.

Objevil tam kytaru "a začal jí hrát. Ona přinesla váno."

Ani nevěděla jak

"a už jí málo nahou nad sebou a její ruku ve svém poklopci."

Nebránil se. Trvalo poměrně dlouho, než vedle sebe znehybněl. Připadal si jak po nějakém tleskání.

Jenom čekal, kdy se v něm začne probouzet
všitky. Až ho dásil, že stáje nic.

Chlopina se nebránil. Stál u dveří "civěl na soudní povolení k domovní prohlídce "a nic neřekla."

Vyptávali se ho

na noc vraždy. Byl přibližně doma, alibi neměl.

Policisté už

prohledali kde co "a neměli ani náznak, ani pramen vlasů Denisy Buškové. Chlopina je pozoroval jaksi nežastněně."

To se

zdrželo ve chvíli, kdy byla objevena cesta do sklepení. Do podzemních prostor, kde má své království. Bylo znát, jak zneřádněl.

"Že tam nesměte, kámel."

Sedlina

s Peckou se šli podávat, pro tak vyváděl."

To, co spatÁ™ili, jim bralo dech. Denisa BuÁ™Á-nskÁ™; na nÁ›hledÁ›la snad ze vÁ›jch koutÁ™. MÁ›la tam vlastnÁ› malou svatyni.

â€žJak nÁ™im tohle vysvÁ›tlÁ™-te?â€™œ

Nemluvil.

Pouze se upÁ™enÁ› dÁ™-val do zemÁ›, ruce v kapsÁ™ich.

PolicistÁ™
naÁ™ili u Chlopiny Á™adu fotografiÁ™- mrtvÁ™½ch zvÁ™-Á™at, kdy u nÁ›kterÁ™½ch se Sedlinovi pÁ™Á™-mo obracel Á™¾aludek, ale ani vraÁ™¾ednou zbraÁ™, ani uÁ™Á™-znutÁ™ vlasly Denisy BuÁ™Á-nskÁ™ nenaÁ™ili.

VÁ™slech
Chlopiny vedl Sedlina, asistovala mu TruÁ™¾anovÁ™.

Sedlina
Chlopinovi vykal.

â€žVe vaÁ™jem domÁ› jsme naÁ™ili desÁ™tky fotografiÁ™- Denisy BuÁ™Á-nskÁ™, kterÁ™ byla zavraÁ™¾dÁ›na. MÁ™me zÁ™pis v jejÁ™-m denÁ™-ku, kde uvÁ™dÁ™-, Á™¾e s vÁ™mi mÁ›la styk â€™ ale pak se cosi zvrhlo. UkonÁ™ila to s vÁ™mi â€™ ale vy jste se s tÁ™-m odmÁ™-tal smÁ™-Á™it. Zabil jste ji?â€™œ

â€žNeâ€™œ, odsekl
Chlopina.

â€žAlibi nemÁ™te.
TvrdÁ™-te, Á™¾e jste byl tou dobou doma. Nikdo vÁ™m to nemÁ™-Á™¾e potvrdit. SpÁ™-Á™ si myslÁ™-me, Á™¾e jste ji sledoval. VÁ™¾dyÁ™¾ jste za nÁ™- slÁ™-dil skoro na kaÁ™¾dÁ™m kroku. MÁ™me to zadokumentovÁ™no dÁ™-ky vaÁ™jim fotografiÁ™-m. TrvÁ™te tedy na svÁ™ vÁ™½povÁ™di?â€™œ

â€žTrvÁ™jimâ€™œ, procedil mezi zuby Chlopina. Nehodlal se s tÁ™-ma poldama vybavovat.

Do vÁ™slechu
zasÁ™ihla TruÁ™¾anovÁ™.

â€žMezi
fotografiemi, co jsme u vÁ™s naÁ™ili, je fotografie rozpÁ™ranÁ™ho kocoura, kterÁ™½ byl prokazatelnÁ› zabit tu noc â€™ kdy doÁ™ilo k vraÁ™¾dÁ› BuÁ™Á-nskÁ™. Je to foceno na noÁ™-nÁ™- reÁ™¾im s bleskem. Tuto fotografii jste mohl poÁ™Á™-dit pouze v den vraÁ™¾dy. VÁ™-me, Á™¾e jste toho kocoura nezabil â€™ ale vÁ™-me takâ€™ â€™ prÁ™;vÁ› dÁ™-ky tÁ™ fotografii, Á™¾e jste nebyl doma. Co nÁ™im k tomu povÁ™-te?â€™œ

Chlopina se na
ni ani nepodÁ™-val.

â€žTak jsem byl
venku, no.â€™œ

Do v½slechu se
vlo¾il Sedlina.

âžPod-vejte se,
Alfrðe, tãmhle si fakt nepomãhãjte. A to vãbec. Obãvãjs krãjtce pãmed svou smrtã-
odmãtla, vy jste ji stalkoval, tedy pronãsledoval, fotil bez jejãho vãdomã- â€“
moãnã se nad jejãmi fotkami ukãijel?â€œ

Sedlina po oãku
Chlopinu pozoroval. Å½dnã reakce.

Sedlina tedy
pokraãoval ve svãm monologu.

âžTu noc jste
byl venku. Narazil jste na toho zamordovanãho kocoura. A pãmi dalãã- toulce jste
potkal Denisu. Vãdãl jste, s kãm se stãkã, protoãe jste ji sledoval.
Vyãetl jste jã, Åe vãs odmãtã â€“ a s jinãm chrãipe?â€œ

Koneãnã si
vãjmi, jak Chlopina rudne vzteky.

Na Sedlinu se doslova rozkã™ikl:

âžJã to
neudãlal, jasnã½? Dobã™e, venku jsem byl.â€œ

âžJenãe pãmed tãm
jste tvrdil nãco jinãho, Åe?â€œ, rãpl si mãrnãm hlasem Sedlina.

Chlopina se
pouze mraãil.

Vãslech brzy
uvãzl na mrtvãm bodã. Na otãzku, zda znal Krnãvkovou, reagoval Chlopina
negativnã.

âžDlouho ho tu
drãet nemããemeâ€œ, obrãtil se Sedlina k Truãanovã. âžCo na nãho mãjme? Å½e byl
tou Buããnskou posedlã½? Å½e byl tu noc venku? Dobã™e, ale nemãjme vraããednou zbraã
ani ty vlasy.â€œ

âžK zadrãenã-
kleãrka jste vraããednou zbraã nepotãbovalãe, zpraããila ho Truãanovã.

âžTakã jsem se
pouãilãe, vrãtil jã- to elegantnã Sedlina. âžPusãme ho a dejme ho sledovat, zda
nãs nedovede k vraããednã zbrani.â€œ

Truãanovã se na
chvãli zamyslila â€“ a pak, byã bylo znãt, Åe se silnãm pãemãhãnã-m, souhlasila.

Vilém Brožan
se živil jako finanční poradce.

Rozvedený, milenky stádal. Pálle-letostná se stákal
s Monikou Barešovou.

Oba to brali tak, že jde o sex.

Nyní se ale
Vilém na Moniku zlobil. "Tos já musela pábrat kluka? No, netva se jako
neviťtko, má dceťi."

Pohrdavě se
užklábla a páevalila se vedle něho na druhý bok tak, aby mu viděla do tvěťe.

"Už jsem ho
definitivně pustila k vodě."

"No prěvě,
protestoval Brožan " "žtobě posloužil jenom ke hě a pobaveně. Ona to myslila
věťně."

"Jejě- problémě,
odřkla Monika. "Měla by mi bejt věň, že jsem já ukázala, koho mě vedle
sebe. Věc mi to nedalo přěci ho sbalit. Ale fakt se tu nehodlěm s tebou
bavit o tvě dcerunce " natož já foukat bolě-stky."

Mě chuť já děť
facku " ale rozmyslel si to. Nechtě, jě plně, ztratit " a bylo mu jasně, že ona
si je svě páevahy nad ně-m plně, vě doma.

Markěta
Brožanově se snad nikdy necě-tila hěťe.

Což bylo co těci, protože nepamatovala dobu, kdyby se
vyloženě cě-tila době. Mizerně já- bylo s páestěvkami poťěd.

Ležela na gauči
a hleděla na papě-r, která polěmřala několika jměny.

Figurovali tam těeba Jan Klečrek, která jě pěpravil
o nejdražě-ťho pá-tele ětyňohě, tak Monika Barešová, která já- svedla kluka "
a navěc se vějlela s jejě-m fotrem.

Markěta tohle věječno moc době vě-.

Bolě- já- to. Znovu se zadě-vě na ten zpropadený seznam.

Dvě jměna jsou pěkrnutě. Jeť tam jsou takě Damiějn
Pěť-ěek ě jejě- otec.

Ale ta dvě páté krtnutí jména ji naplní- chvilkovou radost-. Káča by tak mohla smazat všechny jména ze seznamu a všechny krtnout.

Jako v páteř-paď, těch dvou.

Zavěe oči a na tvářích se jí- na chvíli vynoří- slastná
směv.

Tařina
Ferencová dnes nemá vůbec dobrou náladu.

Její- syn odjíždí- se snachou a dcerkou na trnct dně
na Arubu. Aspoň něco. Aspoň chvíli tak její- synček nebude ve vleku páté-žerné
coury, Barešová.

Navíc se zrovna
pákná porafala s manželé.

Žež- sto toho,
abych se na tebe mohla spolehnout, se postará, aby ta dvě nadobro zmizela
z Richardova života, tak s ní- chrápe taky a je- jí- vybleje
věci, které tě kompromitují a kerejma tě má- e vydá- rat. Hnusá- se mi.

Dalibor si
tento třn nenechal í- bit.

Žež- Ty mi nebudeš
dávát káži- n. Nezapomněj, se u dlouho si jedeme kaďej po svém. Tak se mi,
laskavě, neseš do života. Já si své problémy vyřeším- s tím.

Žež- Ty určitě,
pohrdavě se zapitvořila Tařina. Žež- Ale máš tu syna a ten tě potěbuje, jestli
sis nevším. Nebo ti u je všechno jedno? Žež- ti nezle- na má, ou káča a ale se
ani na nám, to je fakt vrchol.

Žež- Hlavně, se ty
jsi matkou roku.

Zuřivě za sebou
přiskla dvěmi. Jak jen ho nenávidí-.

Takovej slaboch to je, páté-žerně se jí- protiví-.

Muš- si spravit
náladu. Dá do mobilu sim kartu na tyto eily urěnou a někomu napíje.

Čeká.

Na displeji zablíká páté-žerně zpráva.

Vyloudí- ji na obličeji spokojená směv. Potěbuje to
ze sebe vše spláchnout. V divokém spalujícím- v ru. V sexuálním- bouřím,
které se strhne již brzy.

Nasedne do
auta, které v máiku vypálí- na silnici.

Přít dně do
svatby. Oliver se otěse.

Poříd by z toho asi mohl vycouvat ale ne, to nejde.
Taková sketa nebude. Má se mu narodit dítě.

Vše je
připraveno fotograf, dort, koláčky, menu, hudba, kadeřnice pro nevěstu,
prsteny z bílého zlata.

Hanka nyní neví, jak jí má jít.

Oliver se
podívá na mobilní telefon. Vše moc dobře, vše zpráva mu přiváží zapařené. Bylo to
hezké a ráda bych navázala, kde jsme přestali. M.

Nakopal by si
zadek. Co má problém málo?

Copak ho Sedlina kvůli úšklubu jednou z prsou
netahal?

Markéta Brožanová sice asi jen tak jako bude jejich
pachatelkou, ale teoreticky by být podezřelou mohla.

A on, skoro jen, si jí uváže na krk. Fakt skvělé.

Byl by blázen,
kdyby v tom pokračoval. Zkrátka stalo se. Nemá chuť Markétě, jakkoli reagovat.

Ale má obavu, že tak snadno to nebude.

Jeho obava by se jevit zněsobilá, kdyby tužil, že
Markéta si přiváží úšklub, že nebude poříd ta rozhodně.

Je se má Oliver jen? Je se mu má narodit dítě?

To není její problém. Pro má poříd brát jen ona na
někoho ohledy. Lidé kolem ní na ni tak úšklub ohledy neberou. Tak co?

Oliver se jí
docela zamlouvá. Pro má by jednou nemohla být vězkou ona?

Usne s přesevěděním, že tentokrát se jen tak odkopnout
nenechá.

Adéla Beretová se protáhne. Přestála hlasitě
orgasmus, že by mohla získat Oscara za prožit.

Milan Doneba je evidentně spokojen. Oddechuje vedle něj.

Má dost. Přítel jenom to ještě nenávidí, ale mladík.

„Tak co, už zase za rodinkou?“, procedě zklamaně Adéla, kdy mu vstane a začne si natahovat trenky a kalhoty.

„Právě, povinnosti, znáš?“, toť, pokus se o smích v Milan.

„Kdy se zase uvidíme? V pátek večer?“

„Tentokrát nemůžu, zachmušuje se Milan. „Je třeba ti napíšu, určitě.“

Co by tak? Adéla čekala. Nečetla na něj – „to musí uznat.“

Zrovna dnes já daroval nádhernou zlatou náušnici s českým granátem. Podlouhlou, slušnou.

To, že neopustí rodinu, já přitom edestel jako axiom, což je dané a neměnné.

Dosud já to takto stačilo. Ale teď jsem se ale zaobrátil myšlenkou, že teď potěbuje někoho, s kým se má ukazovat na veřejnosti, kým se má chlubit, s kým má plátnovat.

„Všude moc dobře“
že nic z tohohle Milan nesplácá.

O mladíka ale nestojí. Říká by někoho podobného vyzrát ho. V tomhle věku se ale potěší mladý chlap, který by byl sámem, hledá obětí.

Nadto má Adéla poměrně neskrovně finanční roky.

Vidě to tak, že jakmile bude moderátorkou zprav, už někoho klopne. S jejím talem a zkušenostmi. Vše, jak mu nařídí.

Jde se osprchovat.

V hlavě já pak zraje obraz dokonalého stě – obraz, v němž na něco, čemu se říká kráska, není ani trošku místa.

Mojmã-r Koã^aã™ã-k chvã-li mã^ã™il pohledem Sedlinu, chvã-li Pecku.

ãžTak dobã™e, jo,
pã¡rkrã¡t jsem s nã- spal ã€“ jako s Denisou. Je konec.ã€œ

ãžTo vã-me,
protoã¾e Denisa je mrtvã¡ã€œ, lakonicky poznamenal Sedlina.

ãžTak jsem to
nemysliã€œ, zabruã•el Koã^aã™ã-k. ãžProstã› to nebylo nic extra. Jã¡ ji opravdu nemã›l
dã~vod zabã-jet.ã€œ

ãžA co vaã¡je
ã¾ena?ã€œ, zkusil to Pecka.

ãžNaprostã¡
blbostã€œ, zavrtã›l hlavou Koã^aã™ã-k.

ãžJã¡ bych to zas
jako takovou blbost nevidã›lã€œ, kontroval Sedlina. ãžJestli vã¡s vidã›la s mladou
holkou, mohla ã¾ã¡rlit ã€“ a tã™eba si to s nã- vypoã™ã¡dala po svã©m.ã€œ

ãžAle vã¾dyã¥ to
mã¡ dã›lat sã©riovej vrah, ne?ã€œ, ohradil se Koã^aã™ã-k.

ãžNo prã¡vã›.
Julii Krnã¡vkovou jste neznal?ã€œ

ãžNeã€œ, vypã¡lil Koã^aã™ã-k
jako z dã›la ã€“ tvã¡ã™ mã›l pã™itom strnulou.

Sedlina by se
byl vsadil, ã¾e v tu chvã-li lhal.

ãžTady skoro
nikdo nemã¡ poã™ã¡dnã½ alibi, Olivere. A podezã™elã- se nã¡m kupã›j.ã€œ

Oliver pã™ikã½vl na souhlas.

ãžJã¡ bych ã™ekl, ã¾e to bude ten Chlopina. Vidã›l jsi
pã™ece ty fotky. Ten normã¡lnã- nenã-.ã€œ

ãžNenã-, Olivere
ã€“ ale ka¾dej nenormã¡lnã- poã¡uk jeã¡tã› nenã- vrahem.ã€œ

Oliver pokrã•il
nos. ãžProstã› ho potã™ebujeme spojit s Krnã¡vkovou ã€“ a pak uã¾ by nemã›lo bã½t, co
ã™eã¡t.ã€œ

ãžJestli je, co
spojovat. Nejsem si vãbec jistã½, ã¾e Chlopina je nã¡ã¡ muã¾. Podã-vej ã€“ on pã™ece
fotã- mrtvã¡ zvã-ã™ata. Ale mrtvou Buã™ã-nskou tam nikde nemã›l. To by byla jistã› jeho
hlavnã- trofej. Vyfotã- mrtvolu kocoura ã€“ a ji pak nechã¡ bã½t? Ne, pro nã›ho by to
byla trofej. A pak ã€“ nikde jsme tam nenaã¡li jedinou fotku Krnã¡vkovã©. Jestliã¾e
tedy Chlopina vraã¾dã- holky, co ho odmã-tly ã€“ a kterã© nã¡slednã› ã¡mã-ruje ã€“ jak to,
ã¾e tam nebylo aspoã^ pã¡r jejã-ch fotek?ã€œ

â€ŽTá™eba je
zniãil, kdyã¾ objevil Buã™ã-nskou.ãœ

â€ŽTak bychom
naãili nãco na kartã Äi na negativu. Uã¾ to, Å¾e máI dva foããky â€“ digitãil i
klasickã½ starã½ aparãit â€“ je posedlã½ focenã-m. Urãitã by ji nãkde máI zachycenou.
A nic.ãœ

Oliverovi to
stejnã nepã™ijde jako pã™esvãdãivã½ argument. Uã¾ by to chtãI celã© dotãihnout â€“ a
soustãedit se na svãj Å¾ivot.

Jako by mu
Sedlina Äetl myãilky.

â€ŽZa chvãli z
tebe bude Å¾enã, co?ãœ

Pecka ho na
svatbu pozval â€“ a Sedlina byl rãid.

Ne snad, Å¾e by ho bavilo chodit po svatbãich. To prãivã
naopak. Ale tããjilo ho, Å¾e ho tam Oliver chce mã-t.

O tã© svatbã si
jinak Sedlina myslã- svã©.

Nevãstu nemãj rãid â€“ a navãc mu pã™ipadãi, Å¾e ani jeden z
budoucãch manãelã- a rodiãã nenã- zralã½.

Jenã¾e to samozã™ejmã Oliverovi Å™ã-kat nebude. Takovã½ch
pãjã koneckoncã je â€“ vzdychne si.

Takã© by jiã¾ rãid s tã-mto pã™ã-padem pohnul. Ale nemã¾e si
pomocã â€“ zkrãitka tuãã-, Å¾e ho Äekãj jeãitã, poã™ãdnã dã™ina.
â€ŽTo je taky takovã½ hovadoãœ, uniklo jã-.

Posedãli u kãivy
asi dvã hodiny. Vyprãivãla mu o vãjem moããnã©m â€“ jak jã- nikdo nerozumnã-, jak se jã-
nedaã™ã- ve vztazãch, jak ji Petã™ãÄek Å™mã-roval. Ne, Krnãjvkovou neznala. Lãããila, jak jsou na baterky jejã- rodiãe a
sestrou se takã© nestãkãj.

Navãc jã- zkrachoval dalãã- vztah. Tentokrãit nebyla
nevãrnã ona â€“ ale pro zmãnu on.

Nabã-dne
Oliverovi, Å¾e by se mohl jeãitã stavit u nã-. Vãiml si, Å¾e po nãm hãizã- okem.
Snaããila se.

ã-kal si, Å¾e je to hovadina â€“ Å¾e uã¾ máj pã™ece rozum.
Ale nãco v nãm bylo silnãjãã- a vãjchny morãlnã- apely to pã™ehluãjilo.

Doprovodil ji.
Objevil tam kytaru â€“ a zaãal jã- hrãit. Ona pã™inesla vã-no.

Ani nevãdãI jak
â€“ a uã¾ ji máI nahou nad sebou a jejã- ruku ve svã©m poklopci.

Nebránil se. Trvalo poměrně dlouho, než vedle sebe znehybněli. Pátlipadal si jak po nárovném tlocviku.

Jenom čekal, kdy se v něm začnou probouzet vřítiky. Až ho dásilo, že stáje nic.

Chlopina se nebránil. Stál u dveří - "civl na soudní povolení k domovní prohlídce" a nic neřikal.

Vyptávali se ho na noc vředy. Byl prý doma, alibi nemá.

Policisté uhlí prohlédali kde co "a nemá ani nář, ani pramen vlasů Denisy Buřnské". Chlopina je pozoroval jaksi nežastněně.

To se změnilo ve chvíli, kdy byla objevena cesta do sklepů. Do podzemních prostor, kde má svá království. Bylo znát, jak znervzně.

Ž Tam nesměte, křel.

Sedlina s Peckou se šli podvat, pro tak vyvdě.

To, co spatřili, jim bralo dech. Denisa Buřnská na ně hleděla snad ze všech koutů. Měla tam vlastní malou svatyni.

Ž Jak nám tohle vysvětlíte?

Nemluvil.

Pouze se upřeně dval do země, ruce v kapsích.

Policisté našli u Chlopiny řadu fotografií mrtvých zvířat, kdy u některých se Sedlinovi přmo obracel aludek, ale ani vražednou zbraň, ani uř-znutě vlasy Denisy Buřnské nenašli.

Všlech Chlopiny vedl Sedlina, asistovala mu Trušanová.

Sedlina Chlopinovi vykal.

Ž Ve vašem domě jsme našli desítky fotografií Denisy Buřnské, která byla zavražděna. Máme zapsáno v jejím deníku, kde uvádě, že s vámi měla styk "ale pak se cosi zvrhlo. Ukouřila to s vámi" ale vy jste se s tím odmítal smřit. Zabil jste ji?

â€žNeâ€œ, odsekl
Chlopina.

â€žAlibi nemã¡te.
Tvrã¡te, Å¾e jste byl tou dobou doma. Nikdo vã¡m to nemã¡ potvrdit. Spã¡ si
myslã¡me, Å¾e jste ji sledoval. Vã¡dy jste za nã¡- slã¡dil skoro na kaã¡dã¡m kroku.
Mã¡me to zadokumentovã¡no dã¡ky vaã¡m fotografiã¡m. Trvã¡te tedy na svã¡ vã¡povã¡di?â€œ

â€žTrvã¡mã¡, procedil mezi zuby Chlopina. Nehodlal se
s tã¡ma poldama vybavovat.

Do vã¡slechu
zasã¡hla Trã¡anovã¡.

â€žMezi
fotografiemi, co jsme u vã¡s naã¡li, je fotografie rozpã¡ranã¡ho kocoura, kterã¡ byl
prokazatelnã¡ zabit tu noc â€“ kdy doã¡lo k vraã¡dã¡. Buã¡nã¡. Je to foceno na
noã¡nã¡- reã¡im s bleskem. Tuto fotografii jste mohl poã¡dit pouze v den
vraã¡dy. Vã¡me, Å¾e jste toho kocoura nezabil â€“ ale vã¡me takã¡ â€“ prã¡vã¡ dã¡ky tã¡
fotografii, Å¾e jste nebyl doma. Co nã¡m k tomu povã¡te?â€œ

Chlopina se na
ni ani nepodã¡val.

â€žTak jsem byl
venku, no.â€œ

Do vã¡slechu se
vloã¡il Sedlina.

â€žPodã¡vejte se,
Alfrã¡de, tã¡mhle si fakt nepomã¡hã¡te. A to vã¡bec. Obã¡vã¡s krã¡tce pã¡ed svou smrtã¡-
odmã¡tã¡, vy jste ji stalkoval, tedy pronã¡sledoval, fotil bez jejã¡ho vã¡domã¡- â€“
moã¡nã¡ se nad jejã¡mi fotkami ukã¡jel?â€œ

Sedlina po oã¡ku
Chlopinu pozoroval. Å½ã¡dnã¡ reakce.

Sedlina tedy
pokraã¡oval ve svã¡m monologu.

â€žTu noc jste
byl venku. Narazil jste na toho zamordovanã¡ho kocoura. A pã¡mi dalã¡ã¡- toulce jste
potkal Denisu. Vã¡dã¡l jste, s kã¡m se stã¡kã¡, protoã¾e jste ji sledoval.
Vyã¡etl jste jã¡, Å¾e vã¡s odmã¡tã¡ â€“ a s jinã¡m chrã¡pe?â€œ

Koneã¡nã¡ si
vã¡iml, jak Chlopina rudne vzteky.

Na Sedlinu se doslova rozkã¡ikl:

â€žJã¡ to
neudã¡lal, jasnã¡? Dobã¡me, venku jsem byl.â€œ

â€žJenã¾e pã¡mi tã¡m

jste tvrdil ná›co jiná›ho, á›e?â€œ, rá›pl si má›rná›m hlasem Sedlina.

Chlopina se
pouze mraá›il.

Vá›slech brzy
uvá›zl na mrtvá›m bodá›. Na otá›zku, zda znal Krná›vkovou, reagoval Chlopina
negativná›.

â€žDlouho ho tu
drá›et nemá›á›emeâ€œ, obrá›til se Sedlina k Truá›anová›. â€žCo na ná›ho má›ime? Á›e byl
tou Buá›nskou posedlá›? Á›e byl tu noc venku? Dobá›me, ale nemá›ime vraá›ednou zbraá›
ani ty vlasy.â€œ

â€žK zadrá›ená›-
Klecá›rka jste vraá›ednou zbraá› nepotá›ebovalâ€œ, zpraá›ila ho Truá›anová›.

â€žTaká› jsem se
pouá›ilâ€œ, vrá›til já› to elegantná› Sedlina. â€žPusá›me ho a dejme ho sledovat, zda
ná›s nedovede k vraá›edná› zbrani.â€œ

Truá›anová› se na
chvá›li zamyslila â€“ a pak, byá› bylo zná›t, á›e se silná›m pá›emá›háj›nám, souhlasila.

Vilá›m Broá›an
se á›ivil jako finaná›nâ› poradce.

Rozvedená›, milenky stá›dal. Pá›leá›itostná› se stá›kal
s Monikou Bareá›jovou.

Oba to brali tak, á›e jde á›istá› a pouze o sex.

Nyná› se ale
Vilá›m na Moniku zlobil. â€žTos já› musela pá›ebrat kluka? No, netváá› se jako
neviá›á›tko, má› dceá›mi.â€œ

Pohrdavá› se
uá›klá›bla a pá›evalila se vedle ná›ho na druhá› bok tak, aby mu vidá›la do tvá›á›me.

â€žUá› jsem ho
definitivná› pustila k vodá›.â€œ

â€žNo práj›vá›â€œ,
protestoval Broá›an â€“ â€žtobá› poslouá›il jenom ke há›me a pobavená›. Ona to myslila
vá›á›ná›.â€œ

â€žJejá› problá›mâ€œ,
odfrkla Monika. â€žMá›la by mi bejt vdá›áná›, á›e jsem já› uká›zala, koho má›i vedle
sebe. Vá›bec mi to nedalo práj›ci ho sbalit. Ale fakt se tu nehodlá›im s tebou
bavit o tvá› dcerunce â€“ natoá› já› foukat bolá›stky.â€œ

Má›l chuá› já› dáj›t
facku â€“ ale rozmyslíl si to. Nechtá›l ji á›plná› ztratit â€“ a bylo mu jasná›, á›e ona

si je svá© pÁ™evahy nad nÁ-m plnÁ› vÁ›doma.

MarkÁ©ta
BroÁ¾anovÁ› se snad nikdy necÁ-tila hÁ-Á™me.

CoÁ¾ bylo co Á™Á-cí, protoÁ¾e nepamatovala dobu, kdyby se
vyloÁ¾enÁ› cÁ-tila dobÁ™me. MizernÁ› jÁ- bylo s pÁ™estÁ›vkami poÁ™Á›d.

LeÁ¾ela na gauÁ›i
a hledÁ›la na papÁ-r, kterÁ½ poÁ›mÁ›rala nÁ›kolika jmÁ›ny.

Figurovali tam tÁ™eba Jan KlecÁ-rek, kterÁ½ ji pÁ™ipravil
o nejdraÁ¾íÁ›ho pÁ™Á-tele Á›tyÁ™nohÁ›ho, tak Monika BareÁ›ovÁ›, kterÁ› jÁ- svedla kluka â€“
a navÁ-c se vÁ›lela s jejÁ-m fotrem.

MarkÁ©ta tohle vÁ›echno moc dobÁ™me vÁ›.

BolÁ- jÁ- to. Znovu se zadÁ-vÁ› na ten zpropadenÁ½ seznam.

DvÁ› jmÁ›na jsou pÁ™eÁ›krtnutÁ›. JeÁ›tÁ› tam jsou takÁ© DamiÁ›n
PetÁ™Á-Á›ek Á›i jejÁ- otec.

Ale ta dvÁ› pÁ™eÁ›krtnutÁ› jmÁ›na ji naplnÁ- chvilkovou
radostÁ-. KÁ©Á¾ by tak mohla smazat vÁ›echna jmÁ›na ze seznamu â€“ vÁ›echna Á›krtonout.

Jako v pÁ™Á-padÁ› tÁ›ch dvou.

ZavÁ™e oÁ›i a na tvÁ›Á™i se jÁ- na chvÁ-li vynoÁ™Á- slastnÁ½
Á›smÁ›v.

TaÁ›Á›ina
FerencovÁ› dnes nemÁ›i vÁ›bec dobrou nÁ›ladu.

JejÁ- syn odjÁ-Á¾dÁ- se snachou a dcerkou na Á›trnÁ›ct dnÁ›
na Arubu. AspoÁ› nÁ›co. AspoÁ› chvÁ-li tak jejÁ- synÁ›Á›ek nebude ve vleku tÁ© pÁ™Á-Á›ernÁ©
cory, BareÁ›ovÁ©.

NavÁ-c se zrovna
pÁ›knÁ› porafala s manÁ¾elem.

â€žMÁ-sto toho,
abych se na tebe mohla spolehnout, Á¾e se postarÁ›Á›i, aby ta dÁ›vka nadobro zmizela
z Richardova Á¾ivota, tak s nÁ- chrÁ›peÁ›i taky â€“ a jeÁ›tÁ› jÁ- vyblejeÁ›i
vÁ›ci, kterÁ½ tÁ› kompromitujou a kerejma tÁ› mÁ-Á¾e vydÁ-rat. HnusÁ-Á›i se mi.â€œ

Dalibor si
tento tÁ›n nenechal lÁ-bit.

â€žTy mi nebudeÁ›i
dÁ›vat kÁ›zÁ›inÁ-. NezapomÁ›nej, Á¾e uÁ¾ dlouho si jedeme kaÁ¾dej po svÁ½m. Tak se mi,
laskavÁ›, neser do Á¾ivota. JÁ›i si svÁ½ problÁ›my vyÁ™eÁ›Á›m sÁ›im.â€œ

â€žTy urÁ›itÁ›â€œ,
pohrdavÁ› se zapitvoÁ™ila TaÁ›Á›ina. â€žAle mÁ›Á›i tu syna â€“ a ten tÁ› potÁ™ebuje, jestli
sis nevÁ›jim. Nebo ti uÁ¾ je vÁ›echno jedno? Á½e ti nezÁ›leÁ¾Á- na mÁ›, ou kÁ©j â€“ ale Á¾e

ani na nám, to je fakt vrchol.â€œ

â€žHlavně, Á¾e ty
jsi matkou roku.â€œ

ZuÁ™ivÁ¾ za sebou
prÁ¾iska dveÁ™mi. Jak jen ho nenÁ¾vidÁ¾-

Takovej slaboch to je, pÁ™Á¾ernÁ¾ se jÁ¾- protivÁ¾-

MusÁ¾- si spravit
nÁ¾ladu. DÁ¾ do mobilu sim kartu na tyto Á¾Á•ely urÁ¾enou a nÁ¾komu napÁ¾Á¾e.

Á¾EekÁ¾.

Na displeji zablikÁ¾ pÁ™ijatÁ¾ zprÁ¾iva.

VyloudÁ¾- ji na obliÁ¾ejí spokojenÁ¾½ Á¾smÁ¾v. PotÁ™ebuje to
ze sebe vÁ¾e splÁ¾chnout. V divokÁ¾m spalujÁ¾-cÁ¾-m vÁ¾-ru. V sexuÁ¾lnÁ¾- bouÁ™i,
kterÁ¾ se strhne jiÁ¾¾ brzy.

Nasedne do
auta, kterÁ¾ v mÁ¾íku vypÁ¾lÁ¾- na silnici.

PÁ¾t dnÁ¾ do
svatby. Oliver se otÁ™ese.

PoÁ™Á¾id by z toho asi mohl vycouvat â€œ ale ne, to nejde.
TakovÁ¾ sketa nebude. MÁ¾ se mu narodit dÁ¾-tÁ¾.

VÁ¾e je
pÁ™ipravenÁ¾ â€œ fotograf, dort, kolÁ¾Á¾ky, menu, hudba, kadeÁ™nÁ¾-k pro nevÁ¾stu,
prsteny z bÁ¾lÁ¾ho zlata.

Hanka nynÁ¾- neÁ¾íje niÁ¾Á¾-m jinÁ¾½m.

Oliver se
podÁ¾vÁ¾ na mobilnÁ¾- telefon. VÁ¾- moc dobÁ™e, Á¾- zprÁ¾iva mu prÁ¾ivÁ¾ zapÁ¾-pala. â€žBylo to
hezkeâ€œ a rÁ¾da bych navÁ¾zala, kde jsme pÁ™estali. M.â€œ

Nakopal by si
zadek. CoÁ¾ mÁ¾ problÁ¾mÁ¾ mÁ¾lo?

Copak ho Sedlina kvÁ¾li Á¾enskÁ¾ uÁ¾ jednou z prÁ¾-seru
netahal?

MarkÁ¾ta BroÁ¾anovÁ¾ sice asi jen tÁ¾¾ko bude jejich
pachatelkou, ale teoreticky by bÁ¾½t podezÁ™elou mohla.

A on, skoro Á¾enÁ¾, si ji uvÁ¾Á¾e na krk. Fakt skvÁ¾lÁ¾.

Byl by blÁ¾izen,
kdyby v tom pokračoval. ZkrÁ¾tka â€œ stalo se. NemÁ¾ chuÁ¾ MarkÁ¾tÁ¾ jakkoli reagovat.

Ale máj obavu, Á¾e tak snadn  to nebude.

Jeho obava by se ještě znásobila, kdyby tu il, Á¾e Mark ta si právě  tmekla, Á¾e nebude po tm id ta   zhodn j e.

 ½e se m j Oliver ženit?  ½e se mu m j narodit d -t ?

To není- jej - problém. Proč m j po tm id br it jen ona na n koho ohledy. Lid  kolem ní- na ni tak   ¾ dn  ohledy neberou. Tak co?

Oliver se j - docela zamlouv j. Proč by jednou nemohla být v -t zkou ona?

Usne s p tm esv  d en -m, Á¾e tentokrát se jen tak odkopnout nenech j.

Ad la Beretov j se prot j hne. P tm edst -rala hlasit ½ orgasmus, Á¾e by mohla z -skat Oscara za pro ¾itek.

Milan Doneba je evidentn  spokojen. Oddechuje vedle n -.

M j dost. P tm ec jenom to ji  ¾ nen -  ¾ dn ½ mlad -k.

  Tak co, už¾ zase za rodinkou?  e, proced - zklaman  Ad la, kdy  ¾ mu  ¾ vstane a začne si natahovat trenky a kalhoty.

  Pr ice, povinnosti, zn j  j to že, pokus - se o úsměv Milan.

  Kdy se zase uvidí-me? V p jtek večer?  e

  Tentokr t nem -  u že, zachmu tm - se Milan.   Je t  ti nap - ju, ur it .  e

Co by také Co by také Ad la  ekala. Ne jet tm - na n - že to musí- uznat.

Zrovna dnes j - daroval něj dhern  zlat  n ju  nice s  esk ½m gran item. Podlouhl , slu j - j -.

To, Á¾e neopustí- rodinu, j - p tm edest tm el jako axiom, cosi, co je dan  a nem nn .

takto stašilo. Ašm dšil všc se ale zaobšršj myšlenkou, šže potšebuje nškoho, s kššm se mššže ukazovat na vešejnosti, kššm se mššže chlubit, s kššm mššže plšnovat.

Vš- moc dobšme š“
šže nic z tohohle Milan nesplšuje.

O mladšš- ale nestošš-. Ršda by nškoho podobnš
vyzrššho. V tomhle všku se ale poššdnšš chlap, kteršš by byl ššm, hledš obtššnš.

Nadto mšš Adšla pomšrnš nšskrovnš finanšnš- nššroky.

Vidš- to tak, šže
jakmile bude moderštorkou zprššv, ušš nškoho klofne. S jejš- m tšlem š“ a
zkušjenostmi. Vš-, jak mušže naššhavit.

Jde se
osprchovat.

V hlavš, jš- pak zraje obraz dokonalšho šstš- š“ obraz,
v nšmšš na nšco, šemu se šš-kšš lššska, nenš- ani trošku mšsta.

Mojmš-r Košš-k chvš-li mššil pohledem Sedlinu, chvš-li Pecku.

ššTak dobšme, jo,
pššit jsem s nš- spal š“ jako s Denisou. Je konec.šš

ššTo vš-me,
protošže Denisa je mrtvšš, lakonicky poznamenal Sedlina.

ššTak jsem to
nemyslšš, zabrušel Košš-k. ššProstš to nebylo nic extra. Jšš ji opravdu nemšš
dšvod zabš-jet.šš

ššŽa co vašje
ššena?šš, zkusil to Pecka.

ššNaprostš
blbostšš, zavrtšš hlavou Košš-k.

ššJšš bych to zas
jako takovou blbost nevidšš, kontroval Sedlina. ššJestli vššs vidššla s mladou
holkou, mohla šššrlit š“ a tššeba si to s nš- vypoššdala po svššm.šš

ššAle vššdyš to
mšš dšlat ššriovej vrah, ne?šš, ohradil se Košš-k.

ššNo prššvš.
Julii Krnšškovou jste neznal?šš

ššNešš, vypššlil Košš-k
jako z dššla š“ tvššš mššl pššitom strnulou.

Sedlina by se
byl vsadil, šže v tu chvš-li lhal.

„Tady skoro nikdo nemá po tmě žádný alibi, Olivere. A podezřelá se nám kupí.“

Oliver pík vl na souhlas.

„Já bych těm, to bude ten Chlopina. Viděl jsi pěče ty fotky. Ten normálně nená.“

„Nená, Olivere
“ ale každé nenormálně poúk je itá nená vrahem.“

Oliver pokrál nos. „Prostě ho potěbujeme spojit s Krnávkovou“ a pak už by nemělo být, co těm říkat.“

„Jestli je, co spojovat. Nejsem si věc jistě, to je Chlopina je námímu. Podvej“ on pēče fot mrtví z vata. Ale mrtvou Buťmánskou tam nikde nemá. To by byla jistě jeho hlavní trofej. Vyfot mrtvolu kocoura“ a ji pak nechá být? Ne, pro něho by to byla trofej. A pak“ nikde jsme tam nenašli jedinou fotku Krnávkové. Jestliže tedy Chlopina vraždě holky, co ho odmítly“ a která sledná imáruje“ jak to, že tam nebylo aspoň pár jejích fotek?“

„Těba je zná, když objevil Buťmánskou.“

„Tak bychom našli na kartě i na negativu. Už to, že má dva fořky“ digitální i klasická aparát“ je posedlým focením. Určitě by ji někde měl zachycenou. A nic.“

Oliverovi to stejně nepějde jako pēsvědčivým argument. Už by to chtěl celě dotáhnout“ a soustědit se na svéivot.

Jako by mu Sedlina etl myšlenky.

„Za chvíli z tebe bude eně, co?“

Pecka ho na svatbu pozval“ a Sedlina byl rád.

Ne snad, že by ho bavilo chodit po svatbách. To právě naopak. Ale táhlo ho, že ho tam Oliver chce mít.

O tě svatbě si jinak Sedlina myšlel svě.

Něstu nemá rád“ a navěc mu pēpadě, že ani jeden z budoucích manželů a rodiče nená zralě.

Jenže to samozěm Oliverovi těkat nebude. Takověch pář konecnc je“ vzdychne si.

Tak by jíř rád s tmto pēpadem pohnul. Ale nemáže si pomoci“ zkrátka tužá, že ho něká je itá, poťmě dně dēina.

MAREK ĀEZANKA

pokraĀovĀjnĀ-
pĀ™Ā-ĀjtĀ